

Byla C-279/23

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2023 m. balandžio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. kovo 7 d.

Ieškovas:

Skarb Państwa – Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.

Atsakovė:

Z. sp.j.

ANONIMIZUOTA VERSIJA

<...>

NUTARTIS

2023 m. kovo 7 d.

Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach, II Wydział Cywilny (Katovicų vakarų apylinkės teismas, II civilinių bylų skyrius <...>

<...>

2023 m. kovo 7 d. Katovicuose išnagrinėjęs

<...>

bylą pagal *Skarb Państwa* (Valstybės išdas), atstovaujamo *Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.* (regioninio metrologijos biuro direktorius K.), ieškinį

Z. spółka jawna (tikroji ūkinė bendrija Z.), kurios buveinė yra C.

dėl sumokėjimo

nutaria:

1. Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

Ar pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius, 6 straipsnio 1 dalį draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nacionalinis teismas gali atmesti ieškinį dėl šioje nuostatoje nurodyto išieškojimo išlaidų kompensavimo, motyvuodamas tuo, kad skolininko vėlavimas atsiskaityti buvo nedidelis arba tuo, kad skolos, kurią skolininkas vėlavo sumokėti, suma buvo nedidelė?

2. <...> Sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus atsakyta į pateiktą klausimą.

PAGRINDIMAS

I. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas

- 1 <...> [prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo jurisdikcijos pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas].
- 2 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas yra teismas, turintis teisę pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio antrą sakinį.

II. Šioje byloje taikytinų nacionalinės teisės nuostatų turinys

- 3 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius <...> (toliau – Direktyva 2011/7/ES) į Lenkijos teisės sistemą perkelta *Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych* <...> (2013 m. kovo 8 d. Įstatymas dėl kovos su pernelyg užlaikomais mokėjimais pagal komercinius sandorius, toliau – Įstatymas dėl kovos su pernelyg užlaikomais mokėjimais pagal komercinius sandorius).
- 4 Įstatyme dėl kovos su pernelyg užlaikomais mokėjimais pagal komercinius sandorius nustatyta:
- 5 2 straipsnis

Šio įstatymo nuostatos taikomos komerciniams sandoriams, kurių šalys yra išimtinai:

1) įmonės, kaip tai suprantama pagal (*Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców*) (2018 m. kovo 6 d. Įmonių įstatymas) <...>;

- 2) 2018 m. kovo 6 d. Įmonių įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą vykdančys subjektai;
- 3) subjektai, nurodyti *Ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych* (2019 m. rugsėjo 11 d. Viešųjų pirkimų įstatymas) <...> 4 straipsnyje, 5 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnyje.
- 4) laisvųjų profesijų atstovai;
- 5) užsienio įmonių filialai ir atstovybės;
- 7) įmonės iš Europos Sąjungos valstybių narių, Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) valstybių narių – Europos ekonominės erdvės susitarimo šalių arba Šveicarijos Konfederacijos.

6 4 straipsnis

Šiame įstatyme:

- 1) komercinis sandoris – sutartis dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo už atlygį, jei 2 straipsnyje nurodytos šalys sudaro šią sutartį dėl vykdomos veiklos;
 - 1a) piniginis atlygis – atlygis už prekių pristatymą ar paslaugos suteikimą pagal komercinį sandorį;
- 2) viešasis subjektas – subjektai, nurodyti 2019 m. rugsėjo 11 d. Viešųjų pirkimų įstatymo 4 straipsnyje;

7 6 straipsnis

1. Jeigu komercinio sandorio šalys sutartyje nenumatė mokėjimo termino, kreditorius be įspėjimo turi teisę į teisės aktuose numatytus delspinigius už pavėluotą mokėjimą pagal komercinius sandorius, skaičiuojamus nuo tos dienos, kai kreditorius įvykdė prievolę, iki sumokėjimo dienos. 9 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju 30 dienų terminas skaičiuojamas nuo tos dienos, kai užbaigiama patikra.

8 7 straipsnis

1. Komercinių sandorių atveju, išskyrus sandorius, pagal kuriuos skolininkas yra viešasis subjektas, kreditorius turi teisę be įspėjimo gauti įstatyme nustatytus delspinigius už vėlavimą vykdyti komercinius sandorius, nebent šalys susitarė dėl didesnių delspinigių už laikotarpį nuo dienos, kai piniginė prievolė tampa vykdytina, iki sumokėjimo dienos, jei įvykdomos šios kumuliacinės sąlygos:

- 1) kreditorius įvykdė įsipareigojimą;
- 2) kreditorius negavo mokėjimo per sutartyje nustatytą terminą.

9 8 straipsnis

1. Komercinių sandorių atveju, kai skolininkas yra viešasis subjektas, kreditorius turi teisę be įspėjimo gauti įstatyme nustatytus delspinigius už vėlavimą vykdyti komercinius sandorius už laikotarpį nuo dienos, kai pinigine prievole tampa vykdytina, iki sumokėjimo dienos, jei įvykdomos šios kumuliacinės sąlygos:

- 1) kreditorius įvykdė savo įsipareigojimus,
- 2) kreditorius negavo mokėjimo per sutartyje nustatytą terminą.

10 10 straipsnis

1. Nuo dienos, kai kreditorius įgyja teisę į 7 straipsnio 1 dalyje arba 8 straipsnio 1 dalyje nurodytus delspinigius, jis turi teisę be įspėjimo iš skolininko gauti išieškojimo išlaidų kompensaciją, kurios suma yra:

- 1) 40 EUR – kai mokėjimo vertė neviršija 5 000 Lenkijos zlotų (PLN);
- 2) 70 EUR – kai mokėjimo vertė yra didesnė nei 5 000 PLN, bet mažesnė nei 50 000 PLN;
- 3) 100 EUR – kai mokėjimo vertė lygi arba didesnė nei 50 000 PLN.

1a. 1 dalyje nurodytos kompensacijos sumos ekvivalentas nustatomas pagal Lenkijos centrinio banko nustatytą vidutinį euro keitimo kursą, paskelbtą paskutinę mėnesio, einančio prieš mėnesį, kurį pinigine prievole tapo vykdytina, darbo dieną.

2. Be 1 dalyje nurodytos sumos, kreditorius taip pat turi teisę reikalauti iš skolininko atlyginti tą sumą viršijančias pagrįstas skolos išieškojimo išlaidas.

11 *Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny* (1964 m. balandžio 23 d. Įstatymas – Civilinis kodeksas) <...> nurodyta:

12 5 straipsnis

Teisė negali būti įgyvendinama pažeidžiant jos socialinę ir ekonominę paskirtį ar visuomenės sugyvenimo principus. Toks teisės turėtojo veiksmas ar neveikimas nelaikomas šios teisės įgyvendinimu ir jam apsauga netaikoma.

III. Faktinės bylos aplinkybės

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nagrinėjamos bylos šalys yra:

14 Ieškovas: *Skarb Państwa*, atstovaujamas *Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.* Ieškovas yra Įstatymo dėl kovos su pernelyg užlaikomais mokėjimais pagal

komercinius sandorius 2 straipsnio 3 punkte nurodytas subjektas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas patikslina, kad ieškovas šioje byloje yra *Skarb Państwa*, atstovaujamas *Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.* <...> [Nuoroda į ieškovo teisinį subjektiškumą ir procesinį veiksnumą].

- 15 *Okręgowy Urząd Miar w K.*, vykdydamas savo veiklą, teikia paslaugas matavimo priemonių kalibravimo srityje.
- 16 Atsakovė: *Z. spółka jawna* (tikroji ūkinė bendrija Z.), kurios registruota buveinė yra C. Atsakovė yra tikroji ūkinė bendrija ir įmonė, kaip tai suprantama pagal Įstatymo dėl kovos su pernelyg užlaikomais mokėjimais pagal komercinius sandorius 2 straipsnio 1 punktą. Vykdydama ekonominę veiklą, ji reguliariai naudojami ieškovo teikiamomis paslaugomis.
- 17 Ieškovas prašo priteisti iš atsakovės sumokėti jam 80 EUR ekvivalentą Lenkijos zlotais ir Lenkijos teisės aktuose numatytus delspinigius. Jis nurodė, kad reikalauja dviejų kompensacijų už skolos išieškojimo išlaidas, nurodytų Įstatymo dėl kovos su pernelyg užlaikomais mokėjimais pagal komercinius sandorius 7 straipsnio 1 dalies 1 punkte, ekvivalento – po 40 EUR. Ieškinys pareikštas todėl, kad atsakovė du kartus vėlavo sumokėti ieškovui už suteiktas paslaugas. Teigiama, kad atsakovė 20 dienų vėlavo sumokėti 246 PLN (apie 55 EUR) ir 5 dienas – 369 PLN (apie 80 EUR) sumą.
- 18 Atsakovė prašė atmesti ieškinį, nurodžiusi, kad vėlavo nedaug ir kad skolos suma, kurią skolininkė vėlavo sumokėti, yra nedidelė. Ji teigė, kad anksčiau mažiausiai 39 kartus vėlavo sumokėti už ieškovo suteiktas paslaugas <...> [nuoroda į ieškovo organizacinę struktūrą]. Dėl šių vėlavimų ieškovas keletą kartų padavė atsakovę į teismą, reikalaudamas išieškojimo išlaidų kompensacijos, tačiau teismai kiekvieną kartą ieškinius atmesdavo, motyvuodami tuo, kad skolininkė nedaug vėlavo atsiskaityti arba tuo, kad skolos, kurią skolininkė vėlavo sumokėti, suma buvo nedidelė.
- 19 Nepaisant mažiausiai 39 vėlavimų sumokėti skolą, ieškovui niekada nepavyko prisiteisti iš atsakovės išieškojimo išlaidų kompensacijos.

IV. Sąjungos teisės nuostatų ir pagrindinėje byloje taikytinų nacionalinės teisės normų tarpusavio ryšys

- 20 Direktyvoje 2011/7/ES numatyta, jog valstybės narės turi užtikrinti, kad kreditorius turėtų teisę gauti iš skolininko ne mažesnę kaip 40 EUR išieškojimo išlaidų kompensaciją (toliau – kompensacija), jeigu pagal sandorį atsiranda pareiga mokėti delspinigius:
 - a) kai kreditorius ir skolininkas yra įmonė;
 - b) kai kreditorius yra įmonė, o skolininkas yra viešosios valdžios institucija.

- 21 Lenkijos teisėje savo ruožtu numatyta, kad kreditorius turi teisę gauti iš skolininko išieškojimo išlaidų kompensaciją nuo 40 iki 100 EUR, jeigu pagal sandorį atsiranda pareiga mokėti delspinigius:
- a) kai kreditorius ir skolininkas yra įmonė;
 - b) kai kreditorius yra įmonė, o skolininkas – viešosios valdžios institucija;
 - c) kai kreditorius yra viešosios valdžios institucija, o skolininkas – įmonė.
- 22 Taigi pagal Lenkijos teisę teisė į kompensaciją išplečiama, suteikiant ją ir c punkte nurodytu atveju. Šios bylos faktinės aplinkybės tiksliai atitinka c punkte apibūdintą situaciją. Vis dėlto tai nereiškia, kad Direktyva 2011/7/ES netaikoma ir kad byla nėra susijusi su Sąjungos teise. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, jog Lenkijos teisės aktų leidėjas siekė, kad kompensacija būtų gaunama visiškai tokia pačia tvarka, nesvarbu, ar tai būtų a, b ar c punkte nurodytas atvejis. Darytina išvada, kad, siekiant įvertinti, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas gali atmesti ieškinį dėl kompensacijos sumokėjimo, motyvuodamas tuo, kad skolininkė vėlavo nedaug arba kad skolos, kurią skolininkė vėlavo sumokėti, suma yra nedidelė c punkte apibūdintu atveju, reikia nustatyti, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas gali atmesti šį ieškinį a arba b punkte nurodytais atvejais. Tam reikia išaiškinti Sąjungos teisę, nes a ir b punktuose nurodyti atvejai aiškiai numatyti Direktyvoje 2011/7/ES.
- 23 Pažymėtina, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismas yra ne kartą pripažinęs, kad turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą, pateiktų dėl Sąjungos teisės nuostatų, esant tokioms situacijoms, kai pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms Sąjungos teisė tiesiogiai netaikoma, tačiau šios teisės nuostatos tapo taikytinos dėl nacionalinės teisės aktų, kuriuose reglamentuojant visiškai su vidaus klausimais susijusias situacijas laikomasi Sąjungos teisėje įtvirtinto požiūrio. Tokiais atvejais pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją Sąjunga tikrai suinteresuota, kad, siekiant išvengti aiškinimo skirtumų ateityje, iš Sąjungos teisės perimtos nuostatos ar sąvokos būtų aiškinamos vienodai, neatsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis jos turi būti taikomos (pavyzdžiui, Sprendimo *Allianz Hungaria Biztosltó ir kt.*, C-32/11, EU:C:2013:160, 20 punktas; Sprendimo *FNV Kunsten Informatie en Media*, C-413/13, EU:C:2014:2411, 18 punktas; Sprendimo *Maxima Latvija*, C-345/14, EU:C:2015:784, 12 punktas).

V. Priežastys, dėl kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla abejonių dėl Sąjungos teisės aiškinimo

- 24 Pagal suformuotą Lenkijos teismų praktiką Lenkijos teismai atmeta ieškinius dėl kompensacijos sumokėjimo, motyvuodami tuo, kad skolininkas vėlavo nedaug arba kad skolos, kurią skolininkas vėlavo sumokėti, suma buvo nedidelė. Ieškinio atmetimo pagrindas kiekvienu atveju yra Civilinio kodekso 5 straipsnis, kurio

turinys buvo pacituotas pirmiau. Lenkijos teismai pripažįsta, kad reikalavimas sumokėti kompensaciją tokiais atvejais „prieštarauja visuomenės sugyvenimo principams“ (lenk. „sprzeczne z zasadami współżycia społecznego“, tai Lenkijos teisės terminas, kurio reikšmė panaši į terminų „amoralu“ (lenk. „niemoralne“), „smerktina“ (lenk. „godne potępienia“), „neatitinka gerų papročių“ (lenk. „sprzeczne z dobrymi obyczajami“).

- 25 Pradžią tokiai teismų praktikai davė vienas 2015 m. gruodžio 11 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) <...> nutarimo motyvuojamosios dalies sakinys. *Sąd Najwyższy* nurodė, kad kiekvienoje byloje teismai turi aiškintis, ar kreditorius, reikalaudamas sumokėti kompensaciją, veikia nepažeisdamas visuomenės sugyvenimo principų.
- 26 Nors šiuo klausimu esama skirtingos teismų praktikos, iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo atliktos jurisprudencijos analizės matyti, jog Lenkijos teismai paprastai laikosi pozicijos, kad suma, kurią skolininkas vėlavo sumokėti, nėra didelė, jeigu ji neviršija 100–300 EUR ekvivalento Lenkijos zlotais. Kartu Lenkijos teismai pripažįsta, kad sumokėti skolą vėluojama nedaug, jeigu vėlavimas neviršija 2–6 savaičių. Be to, nereikalaujama, kad būtų kumuliatyviai įvykdytos abi „prieštaravimo visuomenės sugyvenimo principams“ sąlygos. Net jei skolininko įsiskolinimo suma, kurią jis vėlavo sumokėti, yra didelė, bet pats vėlavimas yra nedidelis, Lenkijos teismai paprastai atmeta ieškinius dėl kompensacijos sumokėjimo. Be to, kai vėluota daug, bet suma nedidelė, Lenkijos teismai taip pat paprastai atmeta tokius ieškinius.
- 27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo apibūdintą Lenkijos teismų praktiką puikiai parodo pirma aprašyta tokių subjektų, kaip šioje byloje ieškovas ir atsakovas, ginčų istorija. Atsakovė vėlavo sumokėti ieškovui mažiausiai 39 kartus, tačiau, nepaisant to, Lenkijos teismai niekada nepriteisė iš atsakovės sumokėti ieškovui kompensaciją.
- 28 Bylą nagrinėjančiam prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla klausimas, ar nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias dėl pirma nurodytų priežasčių leidžiama atmesti ieškinį dėl kompensacijos sumokėjimo, yra suderinamos su Direktyva 2011/7/ES.
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo abejonės kyla dėl toliau nurodytų šešių priežasčių.
- 30 Pirma, Direktyvoje 2011/7/ES nenumatyta jokia principo, pagal kurį kreditorius skolininko vėlavimo atveju turi teisę į kompensaciją, išimtis. Tokios išimtys numatytos tik nacionalinėje teisėje. Be to, šiomis išimtimis nėra saugomos kokios nors pagrindinės vertybės, kurios būtų nesuderinamos su pareiga mokėti kompensaciją. Priešingai, pagrindinė priežastis, dėl kurios numatytos šios išimtys, yra Lenkijoje (o tikriausiai ir kai kuriose kitose valstybėse narėse) paplitęs įprotis vėluoti atlikti nedidelius mokėjimus, ypač verslo santykiuose. Atsižvelgdami į tai, Lenkijos teismai padarė išvadą, kad kreditorius, kuris nesilaiko minėto įpročio

toleruoti nedidelius vėlavimus ir reikalauja kompensacijos, veikia pažeisdamas visuomenės sugyvenimo principus. Vis dėlto, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, įpročio toleruoti nedidelius vėlavimus apsauga nėra esminė vertybė, kuria būtų galima pateisinti Direktyvoje 2011/7/ES numatytos aiškios, tikslios ir besąlyginės taisyklės išimties nustatymą nacionalinėje teisėje.

- 31 Antra, Lenkijos teisėje numatytos principo, pagal kurį kreditoriui priklauso kompensacija, išimties neatitinka Direktyvos 2011/7/ES tikslo, kuris išreikštas jos 12 konstatuojamojoje dalyje. Joje nurodyta, kad „[n]orint pakeisti šią tendenciją ir atgrasyti nuo pavėluoto mokėjimo, būtina atlikti lemiamą reikšmę turinčius pakeitimus siekiant įtvirtinti atsiskaitymo laiku kultūrą, pvz., nustatyti, kad teisės taikyti delspinigius atsisakymas visuomet būtų laikomas labai nesąžininga sutarties sąlyga arba praktika. Be to, tokie pokyčiai turėtų apimti konkrečių nuostatų dėl mokėjimo laikotarpių ir kreditorių patirtų išlaidų kompensavimo įvedimą, taip pat, *inter alia*, prezumpciją, jog teisės į išieškojimo išlaidų kompensavimą atsisakymas yra labai nesąžiningas.“ Lenkijos teisėje numatytos išimties ir jų nustatymo tikslai prieštarauja direktyvų tikslui sukurti „atsiskaitymo laiku kultūrą“. Pareigos mokėti kompensaciją išimties neskatina „atsiskaitymo laiku kultūros“ ir įtvirtina pavėluotų mokėjimų toleravimo kultūrą. Taigi dėl tokių išimčių susilpnėja Sąjungos teisės veiksmingumas (*effet utile*), todėl jos prieštarauja šiai teisei.
- 32 Trečia, dėl pareigos mokėti kompensaciją išimčių Direktyvos 2011/7/ES 12 konstatuojamojoje dalyje įtvirtintas principas, pagal kurį „teisės į išieškojimo išlaidų kompensavimą atsisakymas yra labai nesąžiningas“, tampa iliuzinis. Lenkijoje verslininkai neprivalo į sutartis įtraukti sąlygų, pagal kurias būtų draudžiama teisė į išieškojimo išlaidų kompensaciją, kai skolininko vėlavimas atsiskaityti yra nedidelis arba kai skolos, kurią skolininkas vėlavo sumokėti, suma yra nedidelė, nes teisės į tokią kompensaciją nesuteikimas buvo įtvirtintas Lenkijos teismų praktikoje.
- 33 Ketvirta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, pareiga mokėti kompensaciją turi didžiausią reikšmę būtent tais atvejais, kai skolininko vėlavimas atsiskaityti nebuvo didelis arba kai skolininkas vėlavo sumokėti nedidelę sumą. Lenkijos teismų praktikoje kartais pateikiamas argumentas, kad jeigu skolos suma yra nedidelė, pavyzdžiui, 100–300 EUR, skolininko pareiga dėl pavėluoto mokėjimo sumokėti 40 EUR ekvivalentą yra per didelė sankcija. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo teigimu, Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė įpareigojimą mokėti kompensaciją atsižvelgdamas būtent į tokius atvejus. Tais atvejais, kai skolininko vėlavimas yra didelis arba kai skolos suma yra didelė, skolininkas turi mokėti didelius delspinigius, kurie neretai siekia tūkstančius ar net šimtus tūkstančių eurų. Tokiais atvejais prievolė sumokėti 40 EUR kompensaciją apskritai neturi jokio skatinamojo poveikio skolininkui. Priešingai yra tuomet, kai skolininko vėlavimas sumokėti nebuvo didelis arba kai skolininkas vėlavo sumokėti nedidelę skolą.

- 34 Penkta, Direktyvos 2011/7/ES tikslas – kovoti su pavėluotu mokėjimu visoje vidaus rinkoje (Direktyvos 2011/7/ES 36 konstatuojamoji dalis). Siekdamas šio tikslo, Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė vienodas kreditorių teisės gauti kompensaciją įgijimo taisykles. Vis dėlto teisės į kompensaciją įgijimo principai nebus vienodi ir neatitiks direktyvos rengėjų valios, jei pavienės valstybės narės nustatinės savas, direktyvoje nenumatytas pareigos mokėti kompensaciją išimtis.
- 35 Šešta, svarstant, ar nacionalinės teisės norma, pagal kurią dėl prejudiciniame klausime nurodytų priežasčių leidžiama atmesti ieškinį dėl kompensacijos sumokėjimo, yra suderinama su Sąjungos teise, procesinės autonomijos principas neturi reikšmės. Civilinio kodekso 5 straipsnis, kuriuo grindžiamas tokio ieškinio atmetimas, yra materialinės, o ne proceso teisės norma. Teismai, atmetantys ieškinį dėl kompensacijos sumokėjimo, tai daro ne dėl formalių priežasčių, o dėl to, kad, jų vertinimu, ieškinys neturi materialinio teisinio pagrindo, t. y. dėl to, kad ieškovui apskritai nepriklauso pareikšti tokį reikalavimą.

VI. Šalių pozicijos dėl prejudicinio klausimo

- 36 <...> [su procesu susijusios nuorodos]

VII. Bylos nagrinėjimo sustabdymas

- 37 <...> [su procesu susijusios nuorodos]